

NĀ•DHERNĀ• OKAMĀ½IK Ā TĀŠSTĀ• - 5.

StĀ™eda, 05 srpen 2020

â€žNĀ;dhernĀ½ okamĀ½ik ĀjtĀ•stĀ•â€œ... - takovĀ½ okamĀ½ik v dneĀ;nĀ-m uspĀ›chanĀ©m modernĀ-m Ā¼ivotĀ› spĀ-Āj to: "halo, tady jsem, copak mne nevidĀ-Āj?" a protoĀ¼e je to jen moment a my si ho nevĀjĀ-mĀjme, je zase rychle pryĀ. Zamyslela jsem se, ale ono najĀ-t takovĀ½ ten pocit nĀ;dhernĀ©ho ĀjtĀ•stĀ- je sice zdĀjnlivĀ› jednoduchĀ½ Ā°kol, ale opravd jen zdĀjnlivĀ›. Ale pĀ™ece jen, naĀjla jsem jeden, takovĀ½, kdy se mi napĀ™ed srdce zastavilo...

Byl krĀj;snĀ½ horkĀ½ loĀ^skĀ½ spnovĀ½ den. SynĀjtor mĀ›l pĀ™ed dvĀ›ma dny osmnĀjctiny. Aby to bylo jeĀjtĀ› trochu slavnostnĀ›jĀjĀ-, pozvali jsme ho s manĀ¼elem na dobrou veĀ•eĀ™mi, u nĀ›j jak jinak, v podobĀ› chutnĀ© pizzy a to na Donau Kopa Kagrana, to jsou lokĀjly venku podĀ© Dunaje, nĀ›kterĀ© plovoucĀ- i na vodĀ› pĀ™Ā-mo. Nastal veĀ•er, jiĀ¼ nebylo aĀ horko a protoĀ¼e od nĀjš to nenĀ- daleko, vydali jsme se tam podĀ© vody vĀjichni tĀ™i na kolech. (Syn je na kole ĀjĀ-lenec, jezdĀ- jak kaskadĀ©r a dĀ›lĀj na nĀ›m ty nejhroznĀ›jĀjĀ- vylomeniny, co se jen s kolem provĀjdĀ›t dajĀ- â€“ i nedajĀ-.) Dojel sedli si a objednali. PotĀ© synek prohlĀjsil, Ā¼e je Ājkoda tĀ›ch 15 minut, neĀ¼ to pĀ™inesou, napil se jen rychle limonĀjdy, a jede jeĀjtĀ› 10 minut projet a hned je tu. Asi za 8 minut jsem uslyĀjla nĀ›kde v naprostĀ© blĀ-zkosti houkat sanitku... Jen mi v duchu tak nĀ›jak divnĀ› zatrnulo, aby to nebyl ten mĀ›j holomek. Za chvĀ-li jsem ji slyĀjela za velkĀ©ho houkĀjnĀ- odjĀ-Ā¼dĀ. Uplynulo 10 minut, 15 minut, Ā•Ā-ĀjnĀ-k pĀ™inesl pizzy a kluk nikde. SerioznĀ- Ā•Ā-ĀjnĀ-k pochopil, a Ā¼e mu tedy tu jeho s v kuchyni, aby byla teplĀj, neĀ¼ mladĀ½ muĀ¼ pĀ™ijede. NepĀ™ijel, ani kdyĀ¼ uĀ¼ jsme mĀ›li snĀ›deno. MuĀ¼ zapomnĀ› jak na potvoru, zaboha jsem si nemohla vzpomenout klukova poslednĀ- dvĀ› Ā•Ā-sla, abych pouĀ¼ila mobilu nĀ›kterĀ©ho z hostĀ. A tak jsme zaplatili a uhĀjnĀ›li domĀ. JĀj uĀ¼ v tĀ© dobĀ› v naprostĀ© nervovĀ© krizi a jen jsem pĀ™mi jĀ-zdĀ› naĀ™ mu urĀ•itĀ› nĀ›co straĀjnĀ©ho stalo, Ā¼e ta sanitka byla jistĀ› pro nĀ›j atd. Klepala jsem se na tom kole tak, Ā¼e se dodnes o jsem to nenabourala rovnou do Dunaje. PĀ™ijeli jsme domĀ› a mobil, jak jinak, leĀ¼el nevyuĀ¼itĀ› vedle telefonu a na nĀ›m n volĀjnĀ- od synka. Klepaly se mi tak ruce, Ā¼e musel zpĀjtky zavolat muĀ¼ a jĀj vedle nĀ›j jen funĀ›la jak zĀjvodnĀ- kĀ-Ā. K jsem potĀ© slyĀjela, Ā¼e mluvĀ- osobnĀ› s klukem, tak jsem vĀ›dĀ›la, Ā¼e je sice zle, ale Ā¼e Ā¼ije a definitivnĀ› se mi z to rozklepala kolena.

Tak, Ā¼e ani nevĀ-m, jak jsem sbalila pĀjř vĀ›cĀ- a dostala se s muĀ¼em autem do nemocnice. SamozĀ™ejmĀ›, synĀjtor s projet na kole, skĀjkal po nedalekĀ½ch schodech, nĀ›jak asi sklouzl a slĀ-tnul z nich â€“ pĀ™Ā-mo na hlavu a hned do bezvĀ›domĀ-!

NaĀjtĀ›stĀ- je Donauinsel pĀ™mi hezkĀ©m poĀ•asĀ- silnĀ› frekventovanĀ½ sportovci a tak mu nĀ›kdo ihned mobilem â€“ dĀ-k dĀ-ky za tenhle vynĀjlez â€“ zavolal prvĀ- pomoc. Odnesla to hlava a ruka â€“ otĀ™esem mozku a zlomeninou ruky. ZachrĀ ho helma, kterĀj to vydrĀ¼ela, jen mĀ-rnĀ› napraskla a ochrany na rukĀjch, kolenou a hrudi. KdyĀ¼ jsem kluka pak vidĀ›la, srdnatĀ› jsem zadrĀ¼ela mateĀ™skĀ½ pĀ™Ā-liv slz Ā°levy a doslova ho ohledala jak koĀ•ka koĀ¼ata, kde co jeĀjtĀ› vĀjchn nemĀj, kterĀj modĀ™ina dle mne vypadĀj podezĀ™ele a kterĀj nevinnĀ›. RozlouĀili jsme se a jĀj teprve v autĀ› spustila slzř plavy.

Jestli tohle nenĀ- ĀjtĀ›stĀ-, tak pak uĀ¼ nevĀ-m.

RĀjno o pĀ-l pĀjtĀ© zazvonil telefon, straĀjnĀ› jsem se lekla, Ā¼e volajĀ- z nemocnice, Ā¼e je hĀ-Ā™, Ā•i nejhĀ-Ā™, ani jsem dojĀ-t k telefonu. NenĀjvidĀ-m neĀ•ekanĀ© hovory a vĀ-m, proĀ•. Vzal to opĀ›t muĀ¼. Byl to synek, kterĀ½ se rĀjno probudil a nemohl pochopit, kde je a co se dĀ›lo, nevĀ›dĀ›l ani o tom, Ā¼e jsme ho v nemocnici vĀ•era veĀ•er navĀjtĀ-vili. Tak, tohle byl druhĀ½ pocit ĀjtĀ›stĀ-, Ā¼e se nic nedĀ›je, Ā¼e je v poĀ™Ājdku, Ā¼e to vĀje sice zapomnĀ›l, ale naĀjtĀ›stĀ- jen ten okamĀ pĀjř let Ā¼ivota, Ā¼e nenĀ- nadosmrti invalida atd. Klid jsem stejnĀ› mĀ›la teprve potĀ©, aĀ¼ ho za tĀ™i dny pustili z nemoc domĀ. Ano, milĀj Danielko a vy vĀjichni, tady jsem cĀ-tila to opravdovĀ© ĀjtĀ›stĀ-, ty jeho silnĀ© vibrace, pĀ™esnĀ› takovĀ kterĀ© se nikdy nezapomĀ-nĀj. Pro vĀjechny ostatnĀ- jen rada, nenechejte nikdy svĀ© ratolesti a koneckoncĀ-, ani sebe, jezdit na kolech bez helmy a aspoĀˆ nĀ›jakĀ½ch chrĀjiniĀ•Ā-, nikdy nevĀ-te, co se mĀ-Ā¼e stĀjt a mohou jim (nebo vĀjím) s vysokou pravdĀ›podobnostĀ- zachrĀjnit Ā¼ivot.

P.S.Na tom kole lĀ-tal uĀ¼ asi za dva mĀ›sĀ-ce znovu a Ā•inĀ- tak dodnes, ale helmu si koupil poĀ™Ājdnou, motorkovou a chrĀjiniĀ•Ā- mĀj, Ā¼e pĀ™ipomĀ-nĀj brouka PytlĀ-ka.

IVA, VĀ-deĀˆ